

Αριθμός Αποφάσεως

53/2024

ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Αναστάσιο Δάσσκο, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίστηκε από την ΕΠΟ, ως αναπληρωματικό πειθαρχικό όργανο, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 119 και 127B του Ν. 2725/1999, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 5 του Ν. 4326/2015, και το Γραμματέα Στυλιανό Βασιλειάδη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 26-2-2024 και ώρα 11:00 για να δικάσει Α) επί των αναφερομένων στην από 14-2-2024 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, η οποία διαβιβάστηκε στο παρόν Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο Super League με το υπ' αριθ. πρωτ. 4224/14-2-2024 έγγραφο της Ε.Π.Ο. στρεφόμενη κατά 1) του Α. Μπέου (αξιωματούχου) και 2) της Π.Α.Ε. ΒΟΛΟΣ ΝΠΣ, κοινοποιήθηκε δε στους πειθαρχικώς εγκαλούμενους με το υπ' αριθ. πρωτ. 29/14-2-2023 διαβιβαστικό έγγραφό του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου και αφορά σε πειθαρχική παράβαση που προβλέπεται και τιμωρείται πειθαρχικώς από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 4, 18 παρ. 1 και 2α' και 26 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., και Β) την από 15-2-2024 κύρια παρέμβαση της Π.Α.Ε. ΚΗΦΙΣΙΑ ΑΕ, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα, την ίδια ημεροχρονολογία και έλαβε αριθμό πρωτοκόλλου 31/15.2.2024 και η συζήτηση των οποίων προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 16-2-2024 και μετά από αναβολή για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΝΕΚΦΩΝΗΣΗ των ανωτέρω πειθαρχικών υποθέσεων και κατά την εκδίκασή τους, παραστάθηκαν ενώπιον του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα ο εγκαλούμενος μετά των πληρεξούσιων δικηγόρων του α) Αικατερίνης Βλαχάβα και β) Γεωργίου Συνέλη, η εγκαλούμενη διά των πληρεξουσίων δικηγόρων της, α) Θεοχάρη Γρηγορίου και β) Γεωργίου Συνέλη και η κυρίως παρεμβαίνουσα ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑ διά του πληρεξούσιου δικηγόρου της Αργυρίου Λιβιά. Οι ως άνω πληρεξούσιοι δικηγόροι, τόσο των εγκαλουμένων, όσο και της κυρίως παρεμβαίνουσας Π.Α.Ε., ανέπτυξαν προφορικώς τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά, όσα αναφέρονται στα έγγραφα υπομνήματα, τα οποία κατέθεσαν, καθώς και στα πρακτικά της δίκης.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ενώπιον του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα νομίμως συνεκφωνήθηκαν και φέρονται προς συζήτηση, κατά την στην αρχή της παρούσας αναφερόμενη δικάσιμο Α) η από 14-2-2024 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, η οποία στρέφεται κατά 1) του Α. Μπέου (αξιωματούχου) και 2) της Π.Α.Ε. ΒΟΛΟΣ ΝΠΣ., για παραβάσεις των διατάξεων των άρθρων 1, 2, 3, 4, 18 παρ. 1 και 2α' και 26 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. και Β) η από 15-2-2024 πρόσθετη παρέμβαση της Π.Α.Ε. ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΕ, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα, την ίδια ημεροχρονολογία και έλαβε αριθμό πρωτοκόλλου 31/15-2-2024 με την οποία αιτείται να επιβληθούν στους εγκαλούμενους οι προβλεπόμενες στο άρθρο 18 ΠΚ της ΕΠΟ πειθαρχικές ποινές και να κατακυρωθεί ο αγώνας που διεξήχθη την 12.2.2024 μεταξύ της ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑΣ και της ΠΑΕ ΒΟΛΟΣ ΝΠΣ υπέρ της παρεμβαίνουσας κατ' άρθρο 18 ΠΚ της ΕΠΟ. Θα πρέπει, δε, να διαταχθεί η ένωση και συνεκδίκαση της πειθαρχικής δίωξης και της κύριας παρεμβάσεως κατ' εφαρμογή του άρθρου 13^Α του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων, λόγω της πρόδηλης, κατά την κρίση του παρόντος δικαιοδοτικού οργάνου, μεταξύ τους συνάφειας, δεδομένου ότι αφορούν στο αυτό βιοτικό συμβάν, που αποτελεί εν προκειμένω και το αντικείμενο της πειθαρχικώς ελεγχόμενης πράξης, τελούν μεταξύ τους σε σχέση κυρίου και παρεπτομένου και επιπλέον, διότι με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται και επιπαχύνεται η διεξαγωγή της προκείμενης πειθαρχικής δίκης.

Ι. Στο Προοίμιο των Κανόνων του Παιχνιδιού (Laws of the Game) του Διεθνούς Ποδοσφαιρικού Συμβουλίου (IFAB) της Παγκόσμιας Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (FIFA), που τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 του Κανονισμού Αγώνων Ποδοσφαίρου (Κ.Α.Π.) της Ε.Π.Ο., και μάλιστα υπερισχύοντας αντίθετων εγχώριων διατάξεων, αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής: «Η φιλοσοφία και το πνεύμα των Κανόνων... Το ποδόσφαιρο πρέπει να έχει Κανόνες που να το διατηρούν «δίκαιο», καθώς το κρίσιμο στοιχείο της ομορφιάς του «πανέμορφου παιχνιδιού», είναι η αντικειμενικότητά του - αυτό είναι ένα ζωτικής σημασίας χαρακτηριστικό του «Πνεύματος» του παιχνιδιού. Οι καλύτεροι αγώνες είναι εκείνοι

στους οποίους ο διαιτητής σπανίως χρειάζεται, καθώς οι παίκτες παίζουν με σεβασμό ο ένας προς τον άλλο, με σεβασμό προς τους αξιωματούχους του αγώνα και τους Κανόνες. Η ακεραιότητα των νόμων και οι διαιτητές που τους εφαρμόζουν πρέπει πάντα να προστατεύονται και να είναι σεβαστοί. Όλοι αυτοί που έχουν πόστα - θέσεις (στις ομάδες), ειδικά οι προπονητές και οι αρχηγοί των ομάδων, έχουν σαφή ευθύνη στο παιχνίδι με το να σέβονται τους αξιωματούχους του αγώνα και τις αποφάσεις τους. Το ποδόσφαιρο πρέπει να είναι ελκυστικό και ευχάριστο για τους παίκτες, τους διαιτητές, τους προπονητές, καθώς και για τους θεατές, τους οπαδούς, τους διοικητικούς παράγοντες κλπ. Οι Κανόνες πρέπει να βοηθούν στο να γίνει το παιχνίδι ελκυστικό και ευχάριστο έτσι ώστε οι άνθρωποι, ανεξάρτητα από την ηλικία, τη φυλή, τη θρησκεία, τον πολιτισμό, την εθνικότητα, το φύλο, το σεξουαλικό προσανατολισμό, την αναπηρία κ.λπ. να θέλουν να πάρουν μέρος και να απολαύσουν τη συμμετοχή τους στο ποδόσφαιρο. Οι Κανόνες του ποδοσφαίρου είναι σχετικά απλοί, σε σύγκριση με άλλα ομαδικά αθλήματα, αλλά καθώς πολλές καταστάσεις είναι «υποκειμενικές» και οι διαιτητές είναι άνθρωποι (και συνεπώς κάνουν λάθη), κάποιες αποφάσεις θα προκαλούν αναπόφευκτα αντιπαραθέσεις και συζητήσεις. Για μερικούς ανθρώπους, αυτή η συζήτηση είναι μέρος της απόλαυσης και της ελκυστικότητας του παιχνιδιού αλλά, εάν οι αποφάσεις είναι σωστές ή λάθος, το «πνεύμα» του παιχνιδιού απαιτεί οι αποφάσεις των διαιτητών να γίνονται πάντοτε σεβαστές. Οι Κανόνες δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν κάθε πιθανή κατάσταση, οπότε, όταν δεν υπάρχει άμεση πρόβλεψη στους Κανόνες, το Διεθνές Ποδοσφαιρικό Συμβούλιο αναμένει από το διαιτητή να αποφασίσει μέσα στο «πνεύμα» του παιχνιδιού - αυτό συχνά θέτει ως προϋπόθεση να υποβάλλεις την ερώτηση: «τι θα μπορούσε το ποδόσφαιρο να θέλει / να περιμένει;». Περαιτέρω, στη διάταξη του άρθρου 1 της Προκήρυξης Πρωταθλήματος SUPER LEAGUE 1, Αγωνιστική περίοδος 2023-2024, ορίζεται ότι όλοι οι αγώνες του Πρωταθλήματος SUPER LEAGUE 1, Αγωνιστική περίοδος 2023-2024, διέπονται και διεξάγονται σύμφωνα μεταξύ άλλων και με τις διατάξεις των Κανόνων του Παιχνιδιού (LAWS OF THE GAME»), του Καταστατικού της ΕΠΟ, του Κανονισμού Αγώνων Ποδοσφαίρου, επαγγελματικών και ερασιτεχνικών πρωταθλημάτων, του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ, καθώς επίσης των λοιπών Κανονισμών και Αποφάσεων της ΕΠΟ αλλά και του Καταστατικού της διοργανώτριας Αρχής (SUPER LEAGUE). Εξάλλου, στη διάταξη του άρθρου 2 του ΚΑΠ/ΕΠΟ, ιδωμένη και σε συνδυασμό με τις διατάξεις 2 και 3 του ΠΚ της ΕΠΟ, ορίζονται τα εξής: «1. Οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, σε συνδυασμό και με τον Πειθαρχικό Κώδικα και το λοιπό κανονιστικό πλαίσιο της ΕΠΟ,

έχουν εφαρμογή: α) Επί όλων των επαγγελματικών και ερασιτεχνικών (πανελλήνιων και τοπικών) πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου. Όπου υφίστανται διαφορετικές διατάξεις για τα ερασιτεχνικά πρωταθλήματα, αυτές αναφέρονται σε ξεχωριστή/ές παράγραφο/ους σε κάθε άρθρο. β) Επί όλων των Π.Α.Ε. και των Ενώσεών τους, των ποδοσφαιρικών σωματείων και των ΕΠΣ καθώς και επί όλων των φυσικών προσώπων, που με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση συνδέονται μαζί τους. γ) Επί όλων των προσώπων τα οποία εισέρχονται στα γήπεδα διεξαγωγής ποδοσφαιρικών αγώνων ανάλογα με την ιδιότητα που έχουν.

2. Οι προβλέψεις του παρόντος Κανονισμού ισχύουν τόσο για το ανδρικό όσο και για το γυναικείο φύλο, ανεξάρτητα με τις χρησιμοποιούμενες σε κάθε διάταξη λέξεις και εκφράσεις.

3. α) Οι αναφερόμενες στον παρόντα κανονισμό ποινές καθώς και στις εγκεκριμένες από την ΕΠΟ προκηρύξεις πρωταθλημάτων, επιβάλλονται για τις παραβάσεις και τα αδικήματα που αναφέρονται στις επιμέρους διατάξεις του, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Πειθαρχικού Κώδικα, όπως αυτές εγκρίνονται από την Εκτελεστική Επιτροπή της Ε.Π.Ο., σύμφωνα με τις προβλέψεις του Καταστατικού της. β) Απαγορεύεται στα δικαστικά όργανα του ποδοσφαίρου η επιβολή ποινών, ως ποδοσφαιρικών ποινών, που προβλέπονται σε διατάξεις εκτός του καταστατικού, των κανονισμών της Ε.Π.Ο. και των εγκεκριμένων από την ΕΠΟ προκηρύξεων. Οι ποινές αυτές δεν λαμβάνονται υπόψη από την Ε.Π.Ο., τις Ενώσεις – Μέλη της και τα όργανά τους. Ποινές που δεν αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, στις προκηρύξεις και δεν επιβάλλονται από τα θεσμοθετημένα, με το Καταστατικό της Ε.Π.Ο. και τον παρόντα κανονισμό, όργανα, δεν αναγνωρίζονται και δεν ισχύουν, με την εξαίρεση των ποινών που επιβάλλονται για παραβάσεις του κανονισμού αντινότιπινγκ από τα εκάστοτε θεσμοθετημένα όργανα.

4. Οι ποινές που αναφέρονται στον παρόντα, στους λοιπούς κανονισμούς και στο καταστατικό της Ε.Π.Ο. επιβάλλονται, σε βάρος των φυσικών ή νομικών προσώπων του άρθρου 2, αποκλειστικά με βάση τις αναφορές και περιγραφές των Αξιωματούχων του αγώνα που προβλέπονται στον Κ.Α.Π. (Φύλλο Αγώνα, εκθέσεις Παρατηρητών Αγώνα, κ.λπ.), εκτός αν άλλως ορίζεται. Λοιπά αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να ληφθούν υπόψη ιδίως οι εκθέσεις της Αστυνομικής Αρχής και το οπτικό υλικό του αγώνα όπου προβλέπεται στον παρόντα Κανονισμό (ΚΑΠ).

5. Σε κάθε περίπτωση δίωξη δεν μπορεί να ασκηθεί και ποινές δεν μπορούν να επιβληθούν σε βάρος των φυσικών ή νομικών προσώπων του άρθρου 2 μόνο με βάση τις εκθέσεις της Αστυνομικής Αρχής ή το οπτικό υλικό του αγώνα, πλην της ρητής εξαίρεσης του άρθρου 10 παρ. 5 στ' του Πειθαρχικού Κώδικα καθώς και σε περιπτώσεις φαινομένων

βίας, ρατσισμού στα γήπεδα κατά την οποία η δίωξη μπορεί να γίνει και κατόπιν χρήσης οπτικών μέσων (π.χ. βίντεο, φωτογραφίες). Ειδικότερα, στο άρθρο 3 παρ. 2 του ΠΚ της ΕΠΟ ορίζεται «...Σε κάθε περίπτωση, δίωξη δεν μπορεί να ασκηθεί και ποινές δεν μπορούν να επιβληθούν σε βάρος των φυσικών ή νομικών προσώπων του άρθρου 2, μόνο με βάση τις εκθέσεις της αστυνομικής αρχής ή το οπτικό υλικό του αγώνα, πλην της ρητής εξαίρεσης του άρθρου 10 παρ. 5 στ καθώς και στις περιπτώσεις φαινομένων βίας, ρατσισμού στα γήπεδα όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 18 και 20 του παρόντος αντίστοιχα, κατά τις οποίες η δίωξη μπορεί να γίνει και μόνο κατόπιν χρήσης οπτικών μέσων (π.χ. βίντεο, φωτογραφίες) και να επιβληθούν σε βάρος των υπαίτιων ποινές...». Επιπλέον, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της ΕΠΟ προβλέπεται ότι η πειθαρχική διαδικασία ξεκινά: α. αυτεπάγγελτα από την ίδια την Πειθαρχική Επιτροπή, με βάση τα Φύλλα αγώνων και τις εκθέσεις των εντεταλμένων οργάνων, β. με δίωξη που ασκείται από τον υπεύθυνο άσκησης πειθαρχικής δίωξης στις περιπτώσεις που τούτο προβλέπεται, γ. μετά από ένσταση που υποβάλλεται από ένα ενδιαφερόμενο μέρος, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στις διατάξεις των ισχυόντων κανονισμών, ενώ σε περίπτωση άσκησης ελλιπούς δίωξης, η πειθαρχική επιτροπή δύναται να συμπληρώσει ή/και να επεκτείνει την αρχική δίωξη. Εξάλλου, κατά το άρθρο 26 του ΠΚ της ΕΠΟ που πηλοφορείται «Υπεύθυνος άσκησης δίωξης για την τέλεση πειθαρχικών αδικημάτων που αφορούν το ποδόσφαιρο» ορίζεται: Στην Ε.Π.Ο. λειτουργεί υπηρεσία άσκησης πειθαρχικής δίωξης για την τέλεση πειθαρχικών αδικημάτων που αφορούν το ποδόσφαιρο. Ο υπεύθυνος άσκησης πειθαρχικής δίωξης είναι αρμόδιος: Α) Να ασκεί πειθαρχική δίωξη για παράβαση των διατάξεων του Καταστατικού ή των Κανονισμών της Ε.Π.Ο. και να παραπέμπει τους παραβάτες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, να δικάσουν ενώπιον των αρμοδίων Επιτροπών (της κατά περίπτωση διοργανώτριας ή της Ε.Π.Ο.) για την τέλεση πειθαρχικών αδικημάτων, που δεν αναφέρονται σε φύλλο αγώνα και περιήλθαν στην γνώση του, από: i) παραπομπή από την Ε.Ε. της Ε.Π.Ο. ή από υπηρεσία που έχει ορίσει η Ε.Ε. της Ε.Π.Ο., ii) παραπομπή από επιτροπές ή υπηρεσίες της κατά περίπτωση διοργανώτριας αρχής ή της Ε.Π.Ο., iii) αυτεπάγγελτα από ίδια γνώση, για γεγονότα ή δηλώσεις που καλύπτονται από τα Μ.Μ.Ε., iv) στοιχειοθετημένες επώνυμες καταγγελίες, v) αναφορά ομάδας ή αξιωματούχων ομάδας, αποκλειστικά για το πειθαρχικό αδίκημα των δυσμενών κρίσεων και δυσφήμισης ποδοσφαιρικών αρχών και οργάνων. Η εξουσία άσκησης δίωξης με βάση το οπτικό υλικό (ήτοι εκτός του Φ.Α.)

δεν ανήκει στις Πειθαρχικές Επιτροπές, αλλά μόνο στον Υπεύθυνο Άσκησης δίωξης για την τέλεση πειθαρχικών αδικημάτων που αφορούν το ποδόσφαιρο. Η δίωξη για τα αδικήματα που περιέχονται σε γνώση του Υπεύθυνου άσκησης δίωξης με έναν από τους ανωτέρω τρόπους, ασκείται εντός πέντε (5) ημερών από την ημέρα της γνωστοποίησης ή καταγγελίας. Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι η απαγόρευση χρήσης οπτικού υλικού που προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 5 ΣΤ ΠΚ/ΕΠΟ αναφέρεται αποκλειστικά σε παραβάσεις των ποδοσφαιριστών κατά τη διάρκεια του αγώνα που και όχι για πειθαρχικά αδικήματα για τα οποία ρητά επιτρέπεται η άσκηση δίωξης σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 ΠΚ της ΕΠΟ και επομένως η εξουσία διώξεως με βάση το οπτικό υλικό (ήτοι εκτός του Φύλλου Αγώνος) δεν ανήκει στις πειθαρχικές Επιτροπές, αλλά μόνον στον Υπεύθυνο Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων. Έτσι σε περίπτωση, κατά την οποία διεπράχθη παράβαση από τις προβλεπόμενες στη διάταξη του άρθρου 18 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., εάν δεν τιμωρήθηκε από το διαιτητή, διότι διέλαθε της προσοχής του, και ως εκ τούτου δεν καταχωρίσθηκε στο συντασσόμενο από αυτόν (διαιτητή) φύλλο αγώνος, τότε ο υπεύθυνος άσκησης δίωξης δύναται να ασκεί πειθαρχική δίωξη και μόνο με βάση το οπτικό υλικό καθώς είναι ο αποκλειστικά αρμόδιος, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 26 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. Σημειωτέον, ότι η τιαύτη προβλεπόμενη από «παραπομπή» ή «αυτεπάγγελτη» ή «κατόπιν καταγγελίας» αρμοδιότητα του Υπεύθυνου Ασκήσεως Διώξεως, μπορεί να λάβει χώρα και από οπτικό υλικό (αρ. 3 ΠΚ της ΕΠΟ). Εξάλλου, ως υποχρεωτικά στοιχεία ενός πειθαρχικού κατηγορητηρίου, προκειμένου να δυνηθεί το πειθαρχικώς εγκαλούμενο πρόσωπο να προετοιμάσει προσηκόντως την υπεράσπισή του, θα πρέπει να θεωρηθούν το ονοματεπώνυμο του φυσικού προσώπου ή η επωνυμία του νομικού προσώπου, που ελέγχεται πειθαρχικώς, η χρονολογία, η ημέρα και η ώρα εμφανίσεώς τους προς απολογία ενώπιον του αρμοδίου Πειθαρχικού Οργάνου ή Επιτροπής, ο ακριβής καθορισμός της πειθαρχικής παραβάσεως, που τους αποδίδεται, με αναφορά του τόπου και του χρόνου τελέσεώς της, καθώς και με συνοπτική, πλην, όμως, πλήρη και σαφή αναφορά του βιοτικού συμβάντος, που συγκροτεί την ελεγχόμενη πειθαρχική παράβαση, κατά τα αντικειμενικά και υποκειμενικά της στοιχεία, και, τέλος, η μνεία της οικείας διατάξεως των Κανονισμών της Ε.Π.Ο., που τυποποιεί το πειθαρχικό παράπτωμα και καθορίζει την απειλούμενη γι' αυτό πειθαρχική κύρωση, καθώς και η υπογραφή του ασκούντος την πειθαρχική δίωξη.

II. Σύμφωνα με την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ΠΚ της ΕΠΟ Οι παραβάσεις τιμωρούνται ανεξάρτητα εάν έχουν διαπραχθεί από πρόθεση ή από αμέλεια, εκτός εάν άλλως προβλέπεται ειδικά. Περαιτέρω, στο άρθρο 18 του ΠΚ της ΕΠΟ προβλέπεται το ειδικό πειθαρχικό αδίκημα του Ρατσισμού. Ειδικότερα, ορίζεται 1. Οποιοσδήποτε εμπίπτει στον παρόντα Κώδικα μειώνει, μεροληπτεί κατά ή αμαυρώνει οποιονδήποτε, με τρόπο δυσφημιστικό, εξαιτίας της φυλής, του χρώματος, της γλώσσας, της θρησκείας ή της εθνοτικής προελεύσεώς του, ή διαπράξει οποιαδήποτε άλλη ρατσιστική ή περιφρονητική, πράξη, θα τιμωρείται: Αν είναι ποδοσφαιριστής με ποινή αποκλεισμού πέντε (5) αγωνιστικών τουλάχιστον και χρηματική ποινή τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ τουλάχιστον. Αν είναι αξιωματούχος ομάδος με απαγόρευση εισόδου στα γήπεδα από τρεις (3) μήνες μέχρι έναν (1) χρόνο και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ τουλάχιστον εφόσον είναι αξιωματούχος ΠΑΕ και δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ αν είναι αξιωματούχος σωματείου. Αν είναι θεατής με απαγόρευση εισόδου στα γήπεδα, από έξι (6) μήνες μέχρι δύο (2) έτη και η ομάδα του με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ μέχρι τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ εφόσον είναι ΠΑΕ και από πεντακόσια (500) ευρώ έως χίλια (1.000) ευρώ αν είναι σωματείο. 2. α) Εάν αξιωματούχοι ή και ποδοσφαιριστές μίας ομάδας διαπράξουν ρατσιστική ή περιφρονητική πράξη, όπως περιγράφεται στην παρ. 1 του παρόντος, ο αγώνας κατακυρώνεται υπέρ της αντίπαλης ομάδας και η υπαίτια ομάδα τιμωρείται, επιπλέον των ποινών της παραγράφου 1, με χρηματική ποινή, η οποία για μεν τις ΠΑΕ ανέρχεται από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ έως ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ, για δε τα σωματεία δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ. Σε περίπτωση δεύτερης παράβασης, εκτός της κατά τα άνω απώλειας του αγώνα, η παραπάνω χρηματική ποινή θα διπλασιάζεται και σε περίπτωση νέας (τρίτης) παράβασης, η ομάδα θα υποβιβάζεται στην αμέσως κατώτερη κατηγορία στην λήξη του οικείου πρωταθλήματος. β) Εάν φίλαθλοι μιας ομάδας διαπράξουν ρατσιστικές ή περιφρονητικές πράξεις όπως περιγράφεται στην παρ. 1, το αρμόδιο όργανο δύναται να επιβάλλει, εκτός της χρηματικής ποινής που αναφέρεται στην παρ. 1, και την ποινή της διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) σε συγκεκριμένο τμήμα των εξεδρών του γηπέδου. 3. Οι ποινές του παρόντος άρθρου δύναται να επιβληθούν μειωμένες ή να μην επιβληθούν καθόλου εάν ο εν λόγω ποδοσφαιριστής ή η ομάδα είναι σε θέση να αποδείξει ότι δεν ήταν υπεύθυνος (-η) ή ήταν υπεύθυνος (-η) σε μικρό βαθμό για τις εν λόγω παραβάσεις, ή εάν υπάρχουν σημαντικά απαλλακτικά περιστατικά, ιδιαίτερα δε εάν οι παραβάσεις προκλήθηκαν σκόπιμα ώστε να

αναγκάσουν την επιβολή των προβλεπόμενων ποινών σε έναν ποδοσφαιριστή ή μία ομάδα. Η διαδικασία για την αξιολόγηση των απαλλακτικών περιστάσεων θα διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Σύμφωνα με τον οδηγό πρακτικών διακρίσεων στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο, ο χαρακτηρισμός ποδοσφαιριστών αφρικανικής προελεύσεως ως γορίλα ή μαϊμού αποτελεί ρατσιστική πρακτική (Guide to Discriminatory Practices in European Football - Fare network) και είναι κατακριτέος και ελεγχόμενος (S. F. Bria and P. Purbodjati, "Agresi Negatif Bonek Pada Pertandingan Home Persebaya," Jurnal Kesehatan Olahraga Unesa, vol. 8, no. 3, pp. 91-98, 2020). Σημειωτέον, η επιβολή των ειδικότερα μνημονευόμενων πειθαρχικών κυρώσεων στην εγκαλούμενη ομάδα, θα πρέπει να ιδωθεί υπό το φως των διατάξεων του άρθρου 14 παρ. 2 και 3 του ίδιου Κώδικα, σύμφωνα με τις οποίες οι ομάδες ευθύνονται σε περίπτωση παραβάσεως του Πειθαρχικού Κώδικα, και των εν γένει κανονισμών της Ε.Π.Ο., ως αντικειμενικά υπαίτιες ή ορθότερα ως αντικειμενικά ευθυνόμενες. Μάλιστα, ευθύνονται για κάθε πράξη ή ενέργεια ατομική ή συλλογική, φυσικών ή νομικών προσώπων, που συνδέονται με αυτές (ομάδες), με την οποία (πράξη ή ενέργεια) δημιουργείται στο φίλαθλο κοινό και την εν γένει κοινή γνώμη αίσθημα απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού, παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και της προσελεύσεως στα γήπεδα. Ως εκ τούτων, και με δεδομένο ότι εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να συντρέχει το στοιχείο της υπαιτιότητας στο νομικό πρόσωπο μίας Π.Α.Ε., η τελευταία θεωρείται ως «υπαίτια» ή ορθότερα ως αντικειμενικώς ευθυνόμενη για τις υπαίτιες πράξεις και παραλείψεις τόσο των προσώπων που την εκπροσωπούν κατά Νόμο, όσο και εκείνων που συνδέονται με αυτήν καθ' οιονδήποτε τρόπο, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και οι φίλαθλοί της.

III. Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 του αυτού ως άνω Δικονομικού Κανονισμού, που αφορά στα αποδεικτικά μέσα, 1. η αποδεικτική διαδικασία είναι κυρίως έγγραφη, καθορίζεται δε ανάλογα με τις παρακάτω δύο (2) κατηγορίες πειθαρχικών παραβάσεων: Α. Εφόσον η παράβαση σχετίζεται με περιστατικά, που συνέβησαν κατά την διάρκεια ενός ποδοσφαιρικού αγώνα, η απόδειξη γίνεται αποκλειστικά με βάση τις αναφορές και περιγραφές των Αξιωματούχων του αγώνα που προβλέπονται στον ΚΑΠ (Φύλλο Αγώνα, εκθέσεις Παρατηρητών Αγώνα κ.λπ.). Λοιπά αποδεικτικά μέσα μπορούν να ληφθούν υπόψη, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 παρ.2 του παρόντος. Β. Για την εξέταση των λοιπών παραβάσεων τα βασικά αποδεικτικά μέσα είναι τα έγγραφα, η ομολογία και

η πραγματογνωμοσύνη. 2. Στην Πειθαρχική Επιτροπή οι μαρτυρικές καταθέσεις και η προφορική εξέταση των διαδίκων αποτελούν επικουρικά αποδεικτικά μέσα, λαμβάνουν δε χώρα σε εξαιρετικές μόνο περιπτώσεις και εφόσον τούτο κριθεί αναγκαίο από τον Πρόεδρο ή τον Αναπληρωτή της Επιτροπής. Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 15 του οικείου Δικονομικού Κανονισμού, 1. υπομνήματα των διαδίκων για την ανάπτυξη των ισχυρισμών τους, συνοδευόμενα από όλα τα αποδεικτικά μέσα που έχουν στη διάθεση τους οι διάδικοι, κατατίθενται μέχρι την ημέρα που ορίζει με έγγραφό του το κάθε δικαστικό όργανο και το αργότερο μέχρι την ημέρα εκδίκασης της υπόθεσης. Τα δικαστικά όργανα, μετά από τη συζήτηση της υπόθεσης δύνανται σε εξαιρετικές περιστάσεις να δώσουν στους διαδίκους σύντομη προθεσμία για κατάθεση συμπληρωματικών υπομνημάτων προς αντίκρουση των ισχυρισμών των αντιδίκων. Κάθε διάδικος οφείλει να προσκομίσει τα έγγραφα, που επικαλείται στο υπόμνημά του ή επικαλέστηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης. 2. Είναι απαράδεκτο να μεταβληθεί η βάση της πειθαρχικής κατηγορίας της καταγγελίας, της ένστασης ή της έφεσης. Εξαιρέση αποτελεί η περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του παρόντος, ήτοι στην περίπτωση άσκησης ελλιπούς πειθαρχικής δίωξης, κατά την οποία η Πειθαρχική Επιτροπή δύναται να συμπληρώσει ή/και να επεκτείνει την αρχική πειθαρχική δίωξη. Έως την πρώτη συζήτηση, μπορεί ο αιτών να συμπληρώσει, διευκρινίσει και διορθώσει τους ισχυρισμούς του, αρκεί να μην μεταβάλλεται η βάση της ενστάσεως ή της έφεσης. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 18 του ίδιου ως άνω Δικονομικού Κανονισμού, 1. κάθε διάδικος οφείλει να αποδείξει τα πραγματικά γεγονότα που είναι αναγκαία για να υποστηρίξει τους ισχυρισμούς του. 2. Εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζεται διαφορετικά στους σχετικούς με το άθλημα του Ποδοσφαίρου Κανονισμούς της ΕΠΟ, η Επιτροπή εκτιμά ελεύθερα τα αποδεικτικά μέσα (πχ. άρθρο 15 του ΚΑΠ). 3. Πραγματικά γεγονότα τα οποία είναι πασιδηλα ώστε να μην υπάρχει εύλογη αμφιβολία ότι είναι αληθινά, όπως και τα διδάγματα της κοινής πείρας, λαμβάνονται υπόψη αυτεπάγγελτα και χωρίς απόδειξη. 4. Πραγματικά γεγονότα γνωστά στην Επιτροπή από άλλη δικαστική ενέργεια λαμβάνονται υπόψη αυτεπάγγελτα και χωρίς απόδειξη. Τέλος, συμφώνως προς τις διατάξεις των άρθρων 24 και 25 του εν λόγω Δικονομικού Κανονισμού, 1. τη γνησιότητα ιδιωτικού εγγράφου, εφόσον αμφισβητείται, πρέπει να την αποδείξει εκείνος που το επικαλείται και το προσάγει, εκτός αν είναι τόσο φανερά αλλαγμένο, ώστε η Επιτροπή να μπορεί να διαπιστώσει αμέσως και ασφαλώς ότι δεν είναι γνήσιο. 2. Εκείνος κατά του οποίου προσάγεται ιδιωτικό έγγραφο οφείλει να δηλώσει αμέσως αν αναγνωρίζει ή αρνείται τη γνησιότητα της υπογραφής, διαφορετικά

το έγγραφο θεωρείται αναγνωρισμένο. 3. Αν αναγνωρισθεί ή αποδειχθεί η γνησιότητα της υπογραφής σε ένα έγγραφο, θεωρείται ότι έχει διαπιστωθεί η γνησιότητα του περιεχομένου του με την επιφύλαξη της προσβολής του ως πλαστού. Εάν ένα έγγραφο προσβληθεί ως πλαστό χωρίς να έχει υποβληθεί μήνυση κατά του κατονομαζόμενου πλαστογράφου, τα δικαστικά όργανα μπορούν, εάν η πλαστογραφία είναι οφθαλμοφανής, να μη λάβουν υπόψη τους το προσβληθέν ως πλαστό έγγραφο. Εάν δε ένα έγγραφο προσβληθεί ως πλαστό από διάδικο και έχει υποβληθεί μήνυση κατά του φερόμενου ως πλαστογράφου και εφόσον το έγγραφο αυτό κρίνεται ως ουσιώδες για την έκβαση της δίκης, τα δικαστικά όργανα δεν μπορούν να αναστείλουν την έκδοση της απόφασης τους μέχρις ότου εκδοθεί τελεσίδικη ή αμετάκλητη απόφαση από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο, αλλά πρέπει να εκδώσουν την απόφασή τους κατόπιν συναξιολόγησης του εγγράφου αυτού με όλα τα υπόλοιπα αποδεικτικά μέσα.

IV. Στη διάταξη του άρθρου 19 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο., υπό τον τίτλο «Παρέμβαση», ορίζεται ότι κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, συνοδευόμενη απ' όλα τα αποδεικτικά μέσα και σχετικό πληρεξούσιο έγγραφο, ασκείται από Πληρεξούσιο Δικηγόρο του έχοντος άμεσο και αποδεικνυόμενο (έννομο) συμφέρον ενώπιον του Πρωτοβαθμίου Δικαστικού Οργάνου (ή Επιτροπής), όπου εκκρεμεί η υπόθεση, με κατάθεση εγγράφου στη γραμματεία αυτού και κοινοποίησή του σε όλους τους διαδίκους, τουλάχιστον είκοσι τέσσερις (24) ώρες πριν τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης. Σε περίπτωση σύντμησης των προθεσμιών η κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί δώδεκα (12) ώρες πριν από τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης. Κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση δεν χωρεί στις υποθέσεις που εκδικάζονται σύμφωνα με το Κώδικα Δεοντολογίας, καθώς και στις πειθαρχικές υποθέσεις. Η μη παράσταση του παρεμβαίνοντος ενώπιον του Δικαστικού Οργάνου έχει ως συνέπεια η παρέμβαση να απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Ο νομοτύπως προσθέτως ή κυρίως παρεμβαίνων καθίσταται διάδικος. Τέλος, κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση ασκούμενη το πρώτον ενώπιον της Επιτροπής Εφέσεων απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Από την ως άνω διάταξη προβλέπεται ότι τρίτος μπορεί να καταστεί διάδικος σε μία εκκρεμή πειθαρχική διαδικασία, εφόσον ασκήσει προηγουμένως νομοτύπως πρόσθετη ή κύρια παρέμβαση. Ως προϋποθέσεις για την παραδεκτή άσκηση της σύνθετης αυτής διαδικαστικής πράξης, ήτοι της πρόσθετης ή κύριας

παρέμβασης, ρητώς προβλέπονται από την ίδια ως άνω διάταξη οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) να εκκρεμεί ενώπιον Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Οργάνου ή Επιτροπής υπόθεση μεταξύ άλλων διαδίκων, φυσικών ή νομικών προσώπων, όπως αυτά προσδιορίζονται από τη διάταξη του άρθρου 2 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο., β) η ιδιότητα του προσθέτως ή κυρίως παρεμβαίνοντος ως τρίτου στην εν λόγω κύρια υπόθεση, ήτοι ως μη προσλαβόντος την ιδιότητα του διαδίκου, γ) ο έγγραφος τύπος της (πρόσθετης ή κύριας) παρέμβασης, δ) η κατάθεση του σχετικού εγγράφου στη Γραμματεία του Πρωτοβαθμίου Δικαστικού Οργάνου-Επιτροπής, όπου εκκρεμεί η κύρια υπόθεση, ε) η κοινοποίηση του εγγράφου της (πρόσθετης ή κύριας) παρέμβασης σε όλους τους διαδίκους της κύριας υπόθεσης, στ) η τήρηση προθεσμίας για την άσκηση της (πρόσθετης ή κύριας) παρέμβασης, της οποίας προσδιορίζεται ως απώτατο καταληκτικό χρονικό σημείο οι είκοσι τέσσερις (24) ώρες πριν τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης ή, σε περίπτωση σύντμησης των προθεσμιών, οι δώδεκα (12) ώρες πριν από τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης και εντός της οποίας θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί τόσο η κατάθεση του σχετικού εγγράφου της στην αρμόδια Γραμματεία του Πειθαρχικού Οργάνου, όσο και η επίδοσή της σε όλους τους διαδίκους της κύριας υπόθεσης, ζ) η επισύναψη στο έγγραφο της (προσθέτου ή κυρίας) παρέμβασης όλων των αποδεικτικών μέσων, τα οποία επικαλείται προς θεμελίωση (απόδειξη) των ισχυρισμών του ο (προσθέτως ή κυρίως) παρεμβαίνων, καθώς και του διαδικαστικού εγγράφου της παρασχεθείσας πληρεξουσιότητας σε Δικηγόρο, σε περίπτωση που η (πρόσθετη ή κύρια) παρέμβαση ασκείται από Πληρεξούσιο Δικηγόρο, η) η συνδρομή στο πρόσωπο του (προσθέτως ή κυρίως) παρεμβαίνοντος αμέσου και αποδεικνυόμενου εννόμου συμφέροντος, και θ) η υποχρεωτική παράσταση του (προσθέτως ή κυρίως) παρεμβαίνοντος ή/και του Πληρεξουσίου Δικηγόρου του, κατά την προφορική συζήτηση της κύριας υπόθεσης και της αυτονόητα συνεκφωνούμενης και συνεκδικαζόμενης με αυτήν (πρόσθετης ή κύριας) παρέμβασης, δεδομένου ότι μεταξύ τους τελούν σε σχέση κυρίου και παρεπομένου, ώστε να καθίσταται άνευ αντικειμένου η εκδίκαση της (πρόσθετης ή κύριας) παρέμβασης, χωρίς την ταυτόχρονη συνεκδίκαση και της κυρίας υπόθεσης, ενώπιον του αρμοδίου Πειθαρχικού Οργάνου. Πέραν, όμως, των ανωτέρω ρητώς απαιτούμενων προϋποθέσεων,

για την παραδεκτή άσκηση (πρόσθετης ή κύριας) παρέμβασης δεν ορίζονται από την ανωτέρω διάταξη του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο. ή από οιαδήποτε άλλη διάταξη των λοιπών Κανονισμών και του Καταστατικού της Ε.Π.Ο. οι έννοιες της πρόσθετης και της κύριας παρέμβασης, ούτε οριοθετείται η έννοια του αμέσου εννόμου συμφέροντος, το οποίο απαιτείται να συντρέχει στο πρόσωπο του (προσθέτως ή κυρίως) παρεμβαίνοντος. Ως προς το τελευταίο (έννομο συμφέρον), απλώς ορίζεται ότι πρέπει να είναι άμεσο, ενώ καθιερώνεται η υποχρεωτική προαπόδειξή του, σύστοιχα και προς την υποχρέωση του (προσθέτως ή κυρίως) παρεμβαίνοντος να προσκομίσει, με το δικόγραφο της παρέμβασής του, στη Γραμματεία του αρμοδίου Πειθαρχικού Οργάνου ή Επιτροπής, άπαντα τα αποδεικτικά μέσα, που επιστηρίζουν τους διαλαμβανόμενους στην (πρόσθετη ή κύρια) παρέμβαση ισχυρισμούς. Ως εκ τούτου, δεδομένης της ασάφειας ως προς τα ζητήματα αυτά της προμνησθείσας διάταξης του άρθρου 19 του Δικονομικού Κανονισμού Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο., θα πρέπει οι ανωτέρω έννοιες να ερμηνευθούν με βάση την εν γένει διάρθρωση και ιδιαιτερότητα της πειθαρχικής διαδικασίας, όπως αυτή ορίζεται από το Καταστατικό και τους Κανονισμούς της Ε.Π.Ο., καθώς και από το σκοπό που αυτή επιχειρεί να επιτελέσει, λαμβανομένων παραλλήλως υπόψη και των αντιστοίχων εννοιών, όπως αυτές προσδιορίζονται στις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 79 παρ. 1 ΚΠολΔ, αν τρίτος αντιποιείται ολόκληρο ή ένα μέρος από το αντικείμενο δίκης που εκκρεμεί ανάμεσα σε άλλους, έχει δικαίωμα να παρέμβει κυρίως στον πρώτο βαθμό, ενώ σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠολΔ, αν σε δίκη που εκκρεμεί μεταξύ άλλων, τρίτος έχει έννομο συμφέρον να νικήσει κάποιος διάδικος, έχει δικαίωμα, ως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση για να υποστηρίξει το διάδικο αυτόν. Από το συνδυασμό των ως άνω διατάξεων και λαμβάνοντας υπόψη ότι ενόψει της φύσης και του αντικειμένου της πειθαρχικής διαδικασίας, η τελευταία προσομοιάζει σημαντικώς με εκείνη (διαδικασία) της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 739 επ. ΚΠολΔ), στα πλαίσια της οποίας, αφενός, δεν υφίσταται κατά κυριολεξία αντιδικία, ούτε αντιδικούντα πρόσωπα, αφετέρου, ισχύει και εφαρμόζεται το ανακριτικό σύστημα, προκύπτουν τα κάτωθι: Στο πλαίσιο μίας πειθαρχικής

διαδικασίας, στην οποία, κατά κανόνα, δεν υφίστανται στοιχεία αντιδικίας, δεδομένου ότι σε αυτήν μετέχει συνήθως μία μόνο διάδικη πλευρά, ήτοι τα εκάστοτε εγκαλούμενα και ελεγχόμενα φυσικά ή/και νομικά πρόσωπα, παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί από τρίτο, μη διάδικο, πρόσωπο, ενδιαφερόμενο θετικώς ή αρνητικώς ως προς την αποφασισθησόμενη ρύθμιση, πάντοτε όμως υπό τον όρο ότι στο πρόσωπο αυτού (παρεμβαίνοντος) συντρέχει η διαδικαστική προϋπόθεση του άμεσου και ενεστώτος έννομου συμφέροντος. Το απαιτούμενο, δε, άμεσο έννομο συμφέρον θεωρείται υφιστάμενο στο πρόσωπο του παρεμβαίνοντος, όταν με την παρέμβαση μπορεί να προστατευθεί ίδιον δικαίωμά του ή να αποτραπεί η δημιουργία εις βάρος του ορισμένης (πειθαρχικώς προβλεπόμενης) υποχρέωσης. Απαιτείται, δηλαδή, η επιδιωκόμενη με την ασκούμενη παρέμβαση προστασία δικαιώματος του παρεμβαίνοντος ή η αποτροπή της δημιουργίας σε βάρος του υποχρέωσης να απειλείται από τη δεσμευτικότητα ή την εκτελεστότητα της εκδοθησομένης απόφασης, είτε να υπάρχει κίνδυνος προσβολής του παρεμβαίνοντος από τις αντανακλαστικές συνέπειες αυτής (απόφασης). Σε κάθε περίπτωση, το έννομο συμφέρον, το οποίο απαιτείται να συντρέχει στο πρόσωπο του παρεμβαίνοντος, επιτελώντας ειδική νομιμοποιητική λειτουργία για την άσκηση της παρέμβασης, πρέπει να είναι ατομικό, έννομο, δηλαδή άξιο προστασίας στα πλαίσια εν προκειμένω της πειθαρχικής δικαιοδοσίας, αλλά και άμεσο, ήτοι να αναφέρεται σε υπαρκτές και όχι σε υποθετικές σχέσεις, επιπλέον, δε, η ανάγκη προστασίας αυτού να είναι ενεστώσα, να αφορά, επομένως, σε έννομες σχέσεις του παρόντος και όχι σε μελλοντικές και αβέβαιες έννομες σχέσεις, η διάπλαση των οποίων εξαρτάται από την πλήρωση αιρέσεων, την επέλευση γεγονότων ή την έκδοση αποφάσεων δικαιοδοτικών οργάνων. Εξάλλου, παρέμβαση ασκείται παραδεκτώς, σε περίπτωση που στο πλαίσιο μίας πειθαρχικής διαδικασίας ανακύπτει εκ των πραγμάτων διμερής αντιδικία, τέτοια δε περίπτωση αποτελεί και η υποβολή ένστασης, κατ' άρθρον 23 παρ. 1 του ΚΑΠ της ΕΠΟ, εκ μέρους μίας εκ των διαγωνιζόμενων ομάδων λ.χ. κατά του κύρους ενός αγώνα ή κατά της απόφασης του διαιτητή περί μη διεξαγωγής ή διακοπής αυτού, οπότε η έτερη διαγωνιζόμενη ομάδα δικαιολογεί το απαιτούμενο άμεσο και ενεστώς βαθμολογικό έννομο συμφέρον, ώστε να ασκήσει παρέμβαση, αιτούμενη την απόρριψη της ασκηθείσας από την ΠΑΕ ένστασης και την κατακύρωση υπέρ

της ίδιας (παρεμβαίνουσας) ορισμένου μη διεξαχθέντος ή διακοπέντος αγώνα με τέρματα 0-3 (ορ. όλως ενδεικτικώς, Επιτροπή Εφέσεων ΕΠΟ 21/2019, ΠρΜονΠειθΟργ SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ 84/2018 και 212/2017 αντιστοίχως).

Εν προκειμένω, με την υπό κρίση κύρια παρέμβαση, η κυρίως παρεμβαίνουσα Π.Α.Ε. ΚΗΦΙΣΙΑ, επικαλούμενη άμεσο και αποδεικνυόμενο έννομο βαθμολογικό της συμφέρον, αιτείται, κατ' εκτίμηση και για τους ειδικότερα διαλαμβανόμενους σε αυτή λόγους, (α) όπως κατακυρωθεί ο αγώνας που έλαβε χώρα την 11-2-2024 μεταξύ της ίδιας και της δεύτερης εγκαλουμένης υπέρ αυτής, της κυρίως παρεμβαίνουσας, αλλά και (β) να επιβληθούν σε βάρος των εγκαλουμένων οι λοιπές προβλεπόμενες κατά τον ΚΑΠ της ΕΠΟ πειθαρχικές ποινές. Με αυτό το περιεχόμενο και τα αιτήματα αυτά, η κρινόμενη ως άνω κύρια παρέμβαση αρμοδίως μεν εισάγεται ενώπιον του παρόντος πειθαρχικού οργάνου, έχει δε ασκηθεί παραδεκτώς, ήτοι εμπροθέσμως και νομοτύπως με την κατάθεση του οικείου δικογράφου στη Γραμματεία του παρόντος Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Οργάνου και με την κοινοποίησή του προς την εγκαλούμενη ΠΑΕ εντός της τασσόμενης από τη διάταξη του άρθρου 19 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο. προθεσμίας, ενώ η κυρίως παρεμβαίνουσα ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑ φέρεται καταρχήν να δικαιολογεί το απαιτούμενο προς τούτο άμεσο και ενεστώς βαθμολογικό έννομο συμφέρον της. Ωστόσο, η υπό κρίση κύρια παρέμβαση τυγχάνει απορριπτέα προεχόντως ως μη νόμιμη, καθόσον στρέφεται κατά της πειθαρχικής δίωξης καθεαυτήν των εγκαλουμένων, όπως αυτοί κλήθηκαν προς απολογία ενώπιον της παρούσας Πειθαρχικής Επιτροπής, χωρίς ωστόσο να έχει μεσολαβήσει η άσκηση είτε καταγγελίας, είτε ένστασης κατ' άρθρο 23 του ΚΑΠ της ΕΠΟ, ούτως ώστε να εκκρεμούν αυτές προς συζήτηση και, κατ' επέκταση, να δύναται νομίμως η ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑ να παρέμβει κυρίως στην παρούσα πειθαρχική διαδικασία. Τούτο δε διότι, συμφώνως προς τα εκτιθέμενα και στις υπό στοιχείο IV νομικές σκέψεις της παρούσας, δεν χωρεί νομίμως, κατά τον Δικονομικό Κανονισμό, παρέμβαση (ούτε πρόσθετη, ούτε κύρια, πολλώ δε μάλλον κύρια) στα πλαίσια της υπό κρίση πειθαρχικής δίωξης σε βάρος των εγκαλουμένων, αφού στην προκειμένη πειθαρχική διαδικασία, όπως αυτή αρύεται από και ερείδεται στην προμνησθείσα πειθαρχική δίωξη, δεν υφίστανται οιαδήποτε στοιχεία

αντιδικίας, αντιθέτως δε, μετέχει σε αυτή (διαδικασία) μόνο μία διάδικη πλευρά, εν προκειμένω δε οι εγκαλούμενοι, ως τα πειθαρχικώς ελεγχόμενα - από το παρόν πειθαρχικό όργανο- πρόσωπα.

Στην προκείμενη περίπτωση σε βάρος του Α. Μπέου (αξιωματούχου ομάδας) και της ΠΑΕ ΒΟΛΟΣ ΝΠΣ ασκήθηκε η από 14-2-2024 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων για παράβαση των άρθρων 1, 2, 180 παρ. 1 παρ. 2 περ. α' και 26 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., η οποία διαβιβάσθηκε στο παρόν δικαιοδοτικό όργανο με το υπ' αριθ. πρωτ. 4224/14-2-2024 έγγραφο της Ε.Π.Ο., οι δε ανωτέρω πειθαρχικώς εγκαλούμενοι κλήθηκαν προς απολογία κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, νομίμως και εμπροθέσμως, με το υπ' αριθ. πρωτ. 29/14-2-2024 έγγραφο του πειθαρχικού τούτου οργάνου. Ειδικότερα, σύμφωνα με το πειθαρχικό κατηγορητήριο, που αποδίδεται στους εγκαλουμένους, φέρεται ότι κατά τη διάρκεια του ποδοσφαιρικού αγώνος, που διεξήχθη την 11-02-2024 και ώρα 16:00, στο πλαίσιο της 22^{ης} αγωνιστικής ημέρας του Πρωταθλήματος ΣΤΟΙΧΙΜΑΝ SUPERLEAGUE 2023-2024, στο Δημοτικό Γήπεδο ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ "Μ. ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ" μεταξύ των ομάδων ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑ Α.Ε. - ΒΟΛΟΣ Ν.Π.Σ. με γηπεδούχο την πρώτη από τις δύο διαγωνισθείσες ΠΑΕ ο πρώτος εγκαλούμενος ως αξιωματούχος της ομάδας, της δεύτερης εγκαλούμενης διέπραξε σε βάρος άλλου περιφρονητική και ρατσιστική εξ αιτίας του χρώματος του πράξη και συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια του ανωτέρω αγώνα αποκάλεσε τον ποδοσφαιριστή της ομάδας της Κηφισιάς Ανδρέα ΤΕΤΤΕΙ «μαϊμού». Ήδη, δε, οι πειθαρχικώς εγκαλούμενοι, τόσο με το από 26-02-2024 και 15-2-2024 έγγραφα υπομνήματά τους, όσο και με σχετικές προφορικές δηλώσεις των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, καταχωρισθείσες στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου, ισχυρίζονται, ότι η προκείμενη πειθαρχική δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων πάσχει ακυρότητας και εντεύθεν πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, καθώς α) ασκήθηκε βάσει οπτικοακουστικού υλικού, όπως προβλέπει το άρθρο 3 παρ. 2 ΠΚ της ΕΠΟ, πλην όμως στην πειθαρχική δίωξη δεν αναφέρεται το ως άνω άρθρο, β) η πειθαρχική δίωξη πάσχει αοριστίας αφού δεν αναφέρει το χρόνο και τις περιστάσεις κατά τις οποίες εκδηλώθηκε και για τους ως άνω λόγους έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ. Ωστόσο, ο προεκτεθείς ισχυρισμός των πειθαρχικώς εγκαλουμένων τυγχάνει απορριπτός ως νόμω αβάσιμος,

καθόσον σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στην υπό στοιχείο Ι ως άνω νομική σκέψη της παρούσας, στην προκείμενη πειθαρχική δίωξη διαλαμβάνονται άπαντα τα απαιτούμενα σχετικώς στοιχεία, τα οποία συγκροτούν την αποδιδόμενη στην εγκαλουμένη πειθαρχική παράβαση, κατά τα αντικειμενικά και υποκειμενικά της στοιχεία, ως και η σχετική διάταξη του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., που την τυποποιεί και ορίζει την επιβλητέα γι' αυτήν πειθαρχική κύρωση, καθώς στην πειθαρχική δίωξη ως άρθρο του πειθαρχικού κώδικα που πρέπει να αναφέρεται μόνον η διάταξη που προβλέπει την πειθαρχική παράβαση που αποδίδεται στον εγκαλούμενο, η οποία τυποποιεί την συγκεκριμένη συμπεριφορά και καθορίζει, ως άμεση και κύρια έννομη συνέπεια της συνδρομής των όρων του πραγματικού της, την ποινή που επισύρει η τέλεση της παράβασης και να παρέχεται έτσι η δυνατότητα και η ευχέρεια στον εγκαλούμενο να λάβει ακριβή γνώση της σε βάρος του δίωξης και να προετοιμάσει την υπεράσπισή του. Αντίθετα, δεν επιβάλλεται να αναφέρονται, με ποινή ακυρότητας, στο κλητήριο θέσπισμα άλλες διατάξεις που περιέχουν απλώς γενικούς ορισμούς ή προβλέπουν παρεπόμενες ποινές, υποχρεωτικά ή δυνητικά επιβλητέες, αφού δεν πρόκειται για διατάξεις που προβλέπουν την αξιόποινη πράξη που αποδίδεται στον κατηγορούμενο και δεν εμπíππουν ούτε στη σχετική (ρητή και περιοριστική) φραστική διατύπωση της διάταξης του άρθρου 321 παρ. 1 του ΚΠΔ, ούτε στον σκοπό θέσπισής της. Επομένως, δεν απαιτείτο, να αναφέρεται στην ασκηθείσα πειθαρχική δίωξη, το άρθρο 3 παρ. 2 ΠΚ που αφορά στην πηγή της γνώσεως του Υπευθύνου Ασκίσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, ως προς τα ελεγχόμενα πειθαρχικώς πραγματικά περιστατικά, καθόσον τούτη δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο, προσδιορίζον την αποδιδόμενη στην εγκαλουμένη κατηγορία, δοθέντος έτι περαιτέρω ότι πρόκειται για δικονομική διάταξη του ΠΚ της ΕΠΟ και όχι για ουσιαστική διάταξη, όπως το άρθρο επίδικο 18 ΠΚ/ΕΠΟ. Άλλωστε, στο άρθρο 26 του ΠΚ της ΕΠΟ αναφέρεται ρητά και ότι ο Υπευθύνος Ασκίσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων έχει αρμοδιότητα να ασκεί ... iii) αυτεπάγγελτα από ίδια γνώση, για γεγονότα ή δηλώσεις που καλύπτονται από τα Μ.Μ.Ε. ωσαύτως τυγχάνει απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος και για το λόγο ότι ερείδεται επί εσφαλμένης προϋποθέσεως, καθώς από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 23 Α iii του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. και 7 περ. α' και β' του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο., στην αρμοδιότητα του Υπευθύνου Ασκίσεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων εμπίπτει η άσκηση διώξεων για πειθαρχικά αδικήματα, που δεν αναφέρονται στις εκθέσεις των αξιωματούχων του αγώνα, ήτοι στο φύλλο αγώνα του διατητή ή στην έκθεση του

παρατηρητή, αλλά περιήλθαν σε γνώση του, με τους τρόπους που μνημονεύονται στην προρρηθείσα διάταξη του άρθρου 26 Α i-iv του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. Επομένως, η μη αναφορά του άρθρου 3 παρ. 2 ΠΚ της ΕΠΟ δε δύναται να προκαλέσει οιαδήποτε ακυρότητα ή απαράδεκτο της νυν εξεταζόμενης πειθαρχικής δίωξης, καθόσον ουδέν υπερασπιστικό δικαίωμα των πειθαρχικώς εγκαλουμένων παραβιάζεται. Εξάλλου, οι εγκαλούμενοι αιτιώνται ότι η προκείμενη πειθαρχική διαδικασία τυγχάνει απαράδεκτη, και λόγω αοριστίας της πειθαρχικής δίωξης, καθώς δεν αναφέρεται σε αυτήν ούτε ο χρόνος ούτε οι ειδικότερες περιστάσεις που εκδηλώθηκε η ελεγκτέα συμπεριφορά. Ο προκείμενος ισχυρισμός είναι αβάσιμος, διότι αναφέρεται στην πειθαρχική δίωξη τόσο ο χρόνος και τόπος (11-12-2024 στην Καισαριανή Αττικής όπου διεξήχθη ο ποδοσφαιρικός αγώνας ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑΣ – ΠΑΕ ΒΟΛΟΣ ΝΠΣ, - με συγκεκριμένη ώρα διεξαγωγής), όσο περιγράφονται πλήρως τα πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη στους εγκαλούμενους πειθαρχική παράβαση και αναγράφεται το άρθρο του Πειθαρχικού Κώδικα που προβλέπει το παράπτωμα και την απειλούμενη ποινή, ενώ δεν απαιτείται η λεπτομερής αναφορά περιστατικών και στοιχείων που αξιώνουν οι εγκαλούμενοι και προσιδιάζει στα χαρακτηριστικά μιας αιτιολογημένης δικαστικής απόφασης, με την οποία η πειθαρχική δίωξη ως εισαγωγικό της πειθαρχικής διαδικασίας έγγραφο, σε καμιά περίπτωση δεν ταυτίζεται, δοθέντος ότι η περαιτέρω εξειδίκευση των πραγματικών περιστατικών είναι αντικείμενο απόδειξης. Ως εκ τούτων ουδεμία αντίθεση με την ΕΣΔΑ και τον ΚΠΔ υφίσταται και με δεδομένο ότι πληρούνται άπασες οι διαδικαστικές προϋποθέσεις για την άσκηση της ως άνω πειθαρχικής δίωξης, καθώς δεν συντρέχει οιαδήποτε διαδικαστικό κώλυμα, οι κρινόμενοι ισχυρισμοί των εγκαλουμένων πρέπει να απορριφθούν ως νόμω αβάσιμοι.

Από το από 11-2-2024 Φύλλο Αγώνος, το οποίο συνέταξε ο διαπητής, από το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό [που είναι αποθηκευμένο σε ψηφιακό φορέα εγγραφής δεδομένων και μνήμης (Ενιαίος Σειριακός Δίαυλος - USB)], στο οποίο αποτυπώνεται το επίμαχο συμβάν, από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, τα οποία προσκομίζουν οι πειθαρχικώς εγκαλούμενοι, από την εκτίμηση της ένορκης επ' ακροατηρίω κατάθεσης των μαρτύρων των εγκαλουμένων, Αντωνίου Δαλούκα του Αλεξάνδρου και Παναγιώτη Εμμανουήλ του Χρήστου, που εξετάστηκαν νομίμως ενώπιον της Πειθαρχικής Επιτροπής, όπως η κατάθεση αυτών περιέχεται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του παρόντος πειθαρχικού οργάνου, από την απολογία του πρώτου εγκαλούμενου, όπως αυτή περιέχεται στα πρακτικά δημόσιας

συνεδρίασης του παρόντος πειθαρχικού οργάνου, από το σύνολο των εγγράφων της υπό κρίση πειθαρχικής υπόθεσης, σε συνδυασμό και με τα υπόμνημα των εγκαλουμένων μετά των συνημμένων σε αυτό και νομίμως προσκομιζόμενων με επίκληση από τους ίδιους εγγράφων, μεταξύ των οποίων και οι υπεύθυνες δηλώσεις που προσκόμισε ο πρώτος εγκαλούμενος, λαμβανομένων, ωστόσο, υπόψιν από το παρόν πειθαρχικό όργανο ως αποδεικτικών μέσων και (i) της ένορκης επ' ακροατηρίω κατάθεσης του μάρτυρα της ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, Ανδρέα Τεπέη, αλλά και (ii) των προσκομιζόμενων με επίκληση ως συνημμένων τόσο στην από 15-2-2024 κύρια παρέμβαση, όσο και στο από 28-2-2024 έγγραφο υπόμνημα της ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑΣ εγγράφων, καθόσον, όπως προεξετέθη και έχει ήδη γίνει κατά τα ανωτέρω τελεσιδικώς δεκτό από την Επιτροπή Εφέσεων της ΕΠΟ, η παρούσα πειθαρχική διαδικασία, ως προσιδιάζουσα στη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, ελλείπει αντιδικίας, έχει αμιγώς ανακριτικό χαρακτήρα, με αποτέλεσμα να μπορούν και να πρέπει να ληφθούν υπόψιν από το παρόν πειθαρχικό όργανο, στα πλαίσια του αυτού ως άνω ανακριτικού συστήματος, κατά τους ορισμούς της διάταξης του άρθρου 744 ΚΠολΔ, όλα τα αποδεικτικά στοιχεία (ιδίως δε μάρτυρες, έγγραφα και οπτικοακουστικό υλικό), που ετέθησαν υπόψιν ενώπιον ημών σε συνδυασμό και με τα διαμειφθέντα κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία, αλλά και άπαντες τους διαλαμβανόμενους στα υπομνήματα των διαδίκων ισχυρισμούς τους, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις 11-02-2024 και ώρα 16:00, στο πλαίσιο της 22^{ης} αγωνιστικής ημέρας του Πρωταθλήματος ΣΤΟΙΧΙΜΑΝ SUPERLEAGUE 2023-2024, διεξήχθη στο Δημοτικό Γήπεδο ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ «Μ. ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ», χωρίς θεατές, ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑ Α.Ε. - ΒΟΛΟΣ Ν.Π.Σ. με γηπεδούχο την πρώτη από τις δύο διαγωνισθείσες ΠΑΕ. Κατά διάρκεια του εν λόγω ποδοσφαιρικού αγώνα, συνέβη, πειθαρχικώς αξιόλογο και ελεγχόμενο περιστατικό, ήτοι, στις 16.07 σε εξέλιξη φάσης ο ποδοσφαιριστής της ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, Τεπέη Άντριου με αριθμό φανέλας (10) ανετράπη ανικανονικώς από παίκτες της αντίπαλης ομάδας με αποτέλεσμα να επιβάλλει ο διαιτητής του αγώνα φάουλ υπέρ της ομάδας της ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑΣ. Εκείνη τη στιγμή ο πρώτος εγκαλούμενος (αξιωματούχος της ομάδας της ΠΑΕ ΒΟΛΟΣ ΝΠΣ), ο οποίος ήταν περίπου σε απόσταση τριών μέτρων από τον ως άνω ποδοσφαιριστή και καθ' ο χρόνο ο τελευταίος βρισκόνταν πεσμένος, απευθυνόμενος στον διαιτητή, ο οποίος βρισκόνταν περίπου στο κέντρο του γηπέδου είπε αναφερόμενος στον ως άνω παίκτη «ρε μόνος του έπεσε, η μαϊμού». Αμέσως ο Τεπέη Άντριου, ακούγοντας αυτόν τον χαρακτηρισμό προσέφυγε στον Διαιτητή του

αγώνα παραπονούμενος για την ως άνω έκφραση, ο οποίος όμως δεν έδωσε έκταση στο θέμα καθώς ο ίδιος δεν άκουσε τίποτα. Τα ως άνω, δε, αποδεικνυόμενα πραγματικά περιστατικά επιρρωνύονται ιδίως από το προμνησθέν οπτικοακουστικό υλικό που επισυνάπτεται ως αναγνωστέο στο νυν εξεταζόμενο πειθαρχικό κατηγορητήριο του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων καθώς και από την μαρτυρική κατάθεση του Τεττέη Άντριου. Οι εγκαλούμενοι προβάλλουν μια γενική αμφισβήτηση του οπτικοακουστικού υλικού, χωρίς όμως να το προσβάλουν ως πλαστό. Το ως άνω οπτικοακουστικό προέρχεται από την εταιρεία COSMOTE TV, όπως προκύπτει και από το λογότυπό του, η οποία συνεργάζεται για την κάλυψη των αγώνων μεταξύ άλλων με τις ΠΑΕ Βόλος και ΠΑΕ Κηφισιά για τη σεζόν 2023-2024 και όλοι οι εντός έδρας αγώνες αυτών των ομάδων για το Πρωτάθλημα της Stoiximan Super League προβάλλονται αποκλειστικά από τα κανάλια COSMOTE SPORT. Επομένως ουδεμία αμφισβήτηση υφίσταται ως προς την γνησιότητα του επίμαχου οπτικοακουστικού υλικού, το οποίο αποτυπώνει άνευ πάσης αμφιβολίας το ως άνω γεγονός. Περαιτέρω, οι εγκαλούμενοι ισχυρίζονται ότι ο όρος «μαϊμού» δεν είναι ρατσιστικός, αλλά χρησιμοποιείται για να αποδώσει μια ψεύτικη, προσποιητή φάση, με υποκριτικό περιεχόμενο από τον παίκτη, ο οποίος υποκρίνεται την πτώση για να κερδίσει το φάουλ. Αναφορικά με τον προκείμενο ισχυρισμό λεκτέα είναι τα ακόλουθα: κατ' αρχήν ο όρος «μαϊμού» δεν είναι αφ' εαυτού ρατσιστικός, ωστόσο δύναται να χρησιμοποιηθεί για να προσβάλλει ανθρώπους συγκεκριμένων εθνοτικών ομάδων και ιδίως ανθρώπους αφρικανικής καταγωγής. Επομένως η χρήση του όρου μαϊμού απευθυνόμενη σε αυτούς τους ανθρώπους αποτελεί έκφραση ρατσιστικών προκαταλήψεων είναι απαράδεκτη και αποτελεί διάκριση (S. F. Bria and P. Purbodjati, "Agresi Negatif Bonek Pada Pertandingan Home Persebaya," Jurnal Kesehatan Olahraga Unesa, vol. 8, no. 3, pp. 91-98, 2020.) Επομένως για να διακρίνει κανείς τη χρήση του όρου μαϊμού πρέπει να την συνδυάσει με το γεγονός σε ποιον απευθύνεται και με τι συνάφεια. Ειδικότερα, η χρήση του ως άνω όρου συνδέεται με τη διαδικασία της κατηγοριοποίησης σε συνάρτηση με τους συμβολισμούς που προβάλλει. Εάν δηλ. κάποιος χαρακτηρίσει ένα πέναλτι μαϊμού, σίγουρα δεν υπάρχει ρατσιστική χροιά στην εν λόγω έκφραση, καθώς αναφέρεται στο γεγονός του υποτιθέμενου πέναλτι, εάν όμως χαρακτηρίσει έναν σκουρόχρωμο άνθρωπο μαϊμού, όπως εν προκειμένω, τότε προβάλλει έναν φυλετικό συμβολισμό με ρατσιστική χροιά. Επομένως δεν υπάρχει αμφιβολία, όπως άλλωστε επιβεβαιώνεται και από πλείστες αποφάσεις των πειθαρχικών επιτροπών της UEFA, ότι ο χαρακτηρισμός «μαϊμού» στοχοποιεί

μαύρους ποδοσφαιριστές και προσβάλλει την αξιοπρέπειά τους εξαιτίας του χρώματος του δέρματος τους (βλ. Decision of the Control, Ethics and Disciplinary Body on -- 15 March 2022 UEFA, Arbitration CAS 2015/A/4256 Feyenoord Rotterdam N.V. v. Union des Associations Européennes de Football (UEFA), award of 24 June 2016, Control, Ethics and Disciplinary Body & Appeals Body Season Uefa Decision of 4 September 2014, Decisions of 22 February 2018 and 31 May 2018, Comparison Of Legal Policies Against Racism In Football In Indonesia And The European Union in Nat. Volatiles & Essent. Oils, 2021; 8(4): 11696-11705). Με βάση τις ως άνω διευκρινήσεις ο ισχυρισμός των εγκαλούμενων, ότι ο όρος μαϊμού δεν έχει ρατσιστική χροιά είναι αβάσιμος και απορριπτός. Η δε έκφραση του πρώτου εγκαλούμενου, ερμηνευόμενη ως ενιαίο νοηματικό σύνολο με τα διαδραματισθέντα συμβάντα, όπως ανωτέρω εκτέθηκαν αναφερόμενη στον ως άνω ποδοσφαιριστή, ο οποίος είναι μαύρος και σύμφωνα και με τη νομολογία της UEFA και CAS, στοχοποιεί αυτόν με απόλυτα διακριτό τρόπο λόγω των χαρακτηριστικών της φυλής και του χρώματος, ενέχοντας υποτίμηση, περιφρόνηση και έλλειψη σεβασμού στην διαφορετικότητα του. Η δε έκφραση αυτή, λαμβανομένης υπόψη και της ιδιότητας του πρώτου εγκαλούμενου, θεωρείται πρόσφορη να προκαλέσει στο μέσο άνθρωπο έντονα συναισθήματα απέχθειας, αποστροφής, χαιρεκακίας, αντεκδίκησης και ιδιαίτερης εχθρότητας, διασαλεύοντας την ομαλή διεξαγωγή του ποδοσφαίρου. Τα ως προπεριγραφόμενο συμβάν δεν αναιρείται κατ' ουσίαν από τις μαρτυρικές καταθέσεις των μαρτύρων των εγκαλουμένων, δεδομένου ότι η μεν πρώτη κατάθεση του μάρτυρα που επικαλούνταν την ιδιότητά του παρατηρητή της FIFA και UEFA, όπως ο ίδιος δήλωσε, δεν κρίνεται πειστική, καθόσον κατέθεσε, ότι δεν υπάρχουν ποινές για αυτήν την έκφραση και γι' αυτό δεν το κατήγγειλε στις αρμόδιες αρχές, γεγονός που αναιρείται από τις ανωτέρω αναφερόμενες αποφάσεις της UEFA και του CAS, οι οποίες τυποποιούν τις εν λόγω συμπεριφορές ως παραβάσεις, ενώ η δεύτερη μαρτυρική κατάθεση, κρίνεται ως μάλλον ενδοιαστική και ασαφής, δεδομένου ότι ο εν λόγω μάρτυς δεν περιγράφει, κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, το περιστατικό αλλά αναφέρει αρχικά ότι ακούστηκε κάπου από τον πάγκο η ως άνω έκφραση, ενώ μετά από επίμονες ερωτήσεις των συνηγόρων ανασκευάζει την μαρτυρία του και αναφέρει ότι ακούστηκε από τον πρώτο εγκαλούμενο, ενώ επίσης αναφέρει ότι ο διαπητής ήταν κοντά και άκουσε το χαρακτηρισμό, ενώ προέκυψε ότι ο διαπητής ήταν αρκετά μακριά και δεν άκουσε τίποτα. Με βάση, επομένως, τα ανωτέρω εκτεθέντα, αποδεικνύεται, πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ο πρώτος εγκαλούμενος εκστόμισε την ως έκφραση, η οποία, σύμφωνα

με την ανωτέρω μείζονα πρόταση, φέρει ρατσιστικά χαρακτηριστικά και συγκροτεί τη πειθαρχική παράβαση του άρθρου 18 παρ. 1 ΠΚ της ΕΠΟ. Εξάλλου, αλυσπελώς επιχειρείται από τους εγκαλούμενους να συνδέσουν το άρθρο 18 του ΠΚ της ΕΠΟ με το άρθρο 82^Α ΠΚ (έγκλημα με ρατσιστικά χαρακτηριστικά) και να τονίζουν το κίνητρο του δράστη, καθόσον, σύμφωνα με την ανωτέρω μείζονα πρόταση οι παραβάσεις του ΠΚ της ΕΠΟ τιμωρούνται ανεξάρτητα εάν έχουν διαπραχθεί από πρόθεση ή από αμέλεια, εκτός εάν άλλως προβλέπεται ειδικά, που δεν ισχύει για την συγκεκριμένη περίπτωση, καθώς εάν ο συντάκτης του ΠΚ της ΕΠΟ ήθελε κίνητρο ή πρόθεση για την συμπεριφορά που τυποποιείται στην διάταξη του άρθρου 18 ΠΚ της ΕΠΟ θα το έθετε ρητά ως προϋπόθεση δεδομένων και των αυστηρών των ποινών που επισύρει η εν λόγω παράβαση. Ο δε έτερος ισχυρισμός του πρώτου εγκαλούμενου ότι συναναστρέφεται έγχρωμους αλλοδαπούς και δεν έχει επιδείξει ρατσιστική συμπεριφορά, και αληθούς υποτιθέμενου του ως άνω ισχυρισμού, δεν αναιρεί το γεγονός, ότι εκστόμισε την ως άνω έκφραση στοχοποιώντας των ως άνω ποδοσφαιριστή λόγω του χρώματος του δέρματός του, δεδομένου ότι η ως άνω διάταξη του άρθρου 18 ΠΚ της ΕΠΟ τιμωρεί την συγκεκριμένη συμπεριφορά και όχι την εν γένει στάση της κοινωνικής και επαγγελματικής ζωής του εγκαλούμενου. Τέλος, ο επικουρικός ισχυρισμός που πρόβαλλαν οι εγκαλούμενοι, ότι πρέπει να εφαρμοστεί η παράγραφος 3 του άρθρου 18 ΠΚ της ΕΠΟ, είναι απορριπτός ως αβάσιμος, καθόσον από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυψε, ότι ο πρώτος εγκαλούμενος δεν ήταν υπεύθυνος, ή ήταν σε μικρό βαθμό υπεύθυνος για την εν λόγω συμπεριφορά, ενώ δεν προέκυψε κανένα σημαντικό απαλλακτικό περιστατικό, όπως ότι η συμπεριφορά προκλήθηκε σκόπιμα, ώστε να αναγκάσουν την επιβολή των προβλεπόμενων ποινών στην εγκαλούμενη ομάδα.

Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, συνεκδικάζοντας την από 14-2-2024 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, η οποία στρέφεται κατά 1) του Α. Μπέου (αξιωματούχου) και 2) της Π.Α.Ε. ΒΟΛΟΣ ΝΠΣ., για παραβάσεις των διατάξεων των άρθρων 1, 2, 3, 4, 18 παρ. 1 και 2α' και 26 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. και την από 15-2-2024 κύρια παρέμβαση της Π.Α.Ε. ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΕ αντιμωλία των διαδίκων, πρέπει να απορριφθεί η από 15-02-2024 κύρια παρέμβαση της ΠΑΕ ΚΗΦΙΔΙΑΣ ως νόμω αβάσιμη, ενώ, περαιτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο πρώτος εγκαλούμενος Α. Μπέος τέλεσε την αποδιδόμενη σε βάρος του πειθαρχική παράβαση, όπως και η δεύτερη εγκαλούμενη Π.Α.Ε. ΒΟΛΟΣ ΝΠΣ η οποία φέρει αντικειμενική ευθύνη για την τελεσθείσα εκ μέρους του πρώτου

εγκαλούμενου πράξη, λαμβανομένων, δε, υπ' όψιν της ιδιαίτερης απαξίας της εν λόγω πειθαρχικής παραβάσεως, της εντάσεως της ρατσιστικής χροιάς σε βάρος του ως άνω ποδοσφαιριστή, των περιστάσεων, υπό τις οποίες εκτυλίχθηκε το συμβάν, της βαρύτητας και των αποτελεσμάτων του, καθώς και της προκλήσεως στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αισθήματος έντονης απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, κρίνεται ότι πρέπει, για την εν λόγω πειθαρχική πράξη, να επιβληθεί α) στον πρώτο εγκαλούμενο i) η ποινή της απαγόρευσης εισόδου στα γήπεδα για τρεις (3) μήνες και ii) χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ (αρ. 18 παρ. 1 ΠΚ της ΕΠΟ) και στην δεύτερη εγκαλούμενη i) κατακύρωση του αγώνα υπέρ της ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑΣ (με τέρματα 0-3) και ii) χρηματική ποινή είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ (άρθρο 18 παρ. 2 σε συνδυασμό με άρθρο 13 παρ. 2 ΠΚ του ΚΑΠ). Σημειωτέον, τέλος, ότι οι κατά τα ανωτέρω επιβληθείσες πειθαρχικές ποινές παρίστανται ως αναγκαίες, πρόσφορες, κατάλληλες ευθυγραμμίζονται πλήρως με τη συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της αναλογικότητας, στο πλαίσιο δε της επιμέτρησης της εις βάρος του πρώτου εγκαλουμένου επιβληθείσας ποινής, και κατά τη στάθμιση των προαναφερθέντων κριτηρίων (περιστάσεις χρόνου, τόπου, βαρύτητα πειθαρχικών παραβάσεων, κλπ), με τη σημείωση ότι η δεύτερη εγκαλούμενη φέρει αντικειμενική ευθύνη, ενώ επιτυγχάνεται παραλλήλως και ο σκοπός τόσο της ειδικής, όσο και της γενικής προλήψεως, τον οποίο επιδιώκει η προρρηθείσα διάταξη του Π.Κ. της ΕΠΟ, κρίσιμο δε τυγχάνει και το γεγονός ότι πρόκειται για πράξη, που τελέστηκε από τον Υπεύθυνο ομάδας και Πρόεδρο της πρώτης εγκαλουμένης ΠΑΕ, γεγονός όπερ συνιστά, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, παράγοντα κατάγνωσης αυξημένης ποινής, αφού οι ενέργειές του –ενόψει της ιδιότητας του- έχουν βαρύνουσα σημασία, άρα και η πειθαρχική παράβαση, που ο ίδιος εν προκειμένω τέλεσε, μείζονα βαρύτητα, καθόσον οφείλουν να αποτελούν παράδειγμα για τους υφισταμένους του, χαμηλότερου βαθμού αξιωματούχους, της δεύτερης εγκαλουμένης ΠΑΕ, πολλώ δε μάλλον για το φίλαθλο κοινό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 14-2-2024 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, η οποία στρέφεται κατά 1) του Α. Μπέου (αξιωματούχου) και 2) της Π.Α.Ε. ΒΟΛΟΣ ΝΠΣ., για παραβάσεις των διατάξεων των άρθρων 1, 2, 3, 4, 18 παρ. 1 και 2α' και 26 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. και την από 15-2-2024 κύρια παρέμβαση της Π.Α.Ε. ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΕ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την κύρια παρέμβαση της Π.Α.Ε. ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΕ.

ΔΕΧΕΤΑΙ ότι οι εγκαλούμενοι Α. Μπέος και ΠΑΕ ΒΟΛΟΣ ΝΠΣ τέλεσαν την αποδιδόμενη σε βάρος τους πειθαρχική παράβαση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ α) στον πρώτο εγκαλούμενο Α. Μπέο i) την ποινή της απαγόρευσης εισόδου στα γήπεδα για τρεις (3) μήνες και ii) την χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ (αρ. 1, 2, 3, 5, 13, 14 παρ. 1, 2 και 3 και 18 παρ. 1 ΠΚ της ΕΠΟ) και β) στην εγκαλούμενη ΠΑΕ ΒΟΛΟΣ ΝΠΣ i) κατακύρωση του αγώνας υπέρ της ΠΑΕ ΚΗΦΙΣΙΑΣ (με τέρματα 0-3) και ii) χρηματική ποινή είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ (άρθρα , 2, 3, 5, 13, 13 παρ. 2, 14 παρ. 1, 2 και 3 και 18 παρ. 2 ΠΚ του ΚΑΠ).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του, στις 4.2.2024.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αναστάσιος Δάσκος
Πρωτοδίκης

Στυλιανός Βασιλειάδης